

Ран Босилек
Весел Пейчо

Пя Пейчо песни девет години. И как се случи, сам той не знае – веднъж намери торба с жълтици. Сети се Пейчо за стара майка. Рече със злато да я зарадва. Той взе парите, запя и тръгна към родна стряха.

Ала по пътя конник го срещна и го запита?

– Къде тъй, момко?

– Бързам да ида при стара майка – отвърна Пейчо. – Злато й нося, да я зарадвам. Тя ме очаква девет години!

– Златото, момко, радост не носи. Дай го на мене. Ти вземи коня. С него ще ходиш, където искаш. Додето сетиш, дома ще стигнеш. Ще му се радва и стара майка.

– Така да бъде! – рече момчето, па яхна коня, запя, препусна...

Но спря го меса ре мършава крава и го запита:

– Къде тъй, момко?

– Бързам да ида при стара майка. Конче й карам, да я зарадвам!

– Кончето, момко, радост не носи. Дай го на мене. Вземи таз крава! Тя мляко дава. Тя ще зарадва твоята майка!

– Така да бъде! – рече момчето, запя, покара старата крава.

Вървя що вървя, срещна го свинар с квикливо прасе и го запита:

– Къде тъй, момко?

– Бързам да ида при стара майка. Крава й карам, да я зарадвам.

– Кравата, момче, радост не носи. Дай я на мене. Вземи туй прасе.

Когато пееш, то ще ти квичи. За стара майка то е забава. Пък и сланинка хубава дава.

– Така да бъде! – каза момчето и си покара с песен свинчето.

Но спря го гъсар с гъска под мишца и го запита:

– Къде тъй, момко?

– Бързам да ида при стара майка. Свинче й карам, да я зарадвам.

– Свинчето, момко, радост не носи. Дай го на мене. На ти таз гъска.

Като теб и тя песни обича. И яйца носи, и бял пух дава. Истинска радост за майка стара!

– Така да бъде! – отвърна Пейчо, па си прегърна бялата гъска, запя и тръгна весел, доволен...

Но точилар го запря на пътя и го запита:

– Къде тъй, момко?

– Бързам да ида при стара майка. Гъска й нося, да я зарадвам.

– Гъската, момко, радост не носи. Дай я на мене. На ти тоз камък!

Той е точило. С него ще точиш и ще печелиш. Ще ти се радва старата майка.

И той му даде нащърбен камък. Взе го момчето и пак запя си.

Вървя що вървя, стигна до извор и позапря се. Сърбна водица, по-разхлади се...

Отде се взеха, та дотърчаха рой дечурлига. Гонят се, викат – смях до небето! Немирен играч камъка зърна и се провикна:

– Ей, момче, тоя камък какъв е? Защо го носиш? Я да го хвърлим тук надълбоко, че да цамбурне!

– Така да бъде! – извика Пейчо и запокити щърбия камък. Той плесна силно и обля с пръски децата луди. Те закрещяха. Разсмя се Пейчо, запя и тръгна весел към дома...

Майка му в къщи срещна го с радост. Тя простря ръце и го прегърна. А той ѝ рече:

– Прости ме, майко! Девет години как песни пея. Толкова време не съм те виждал, ала нищичко не ти донесох да те зарадвам. Дорде тук стигна, всичко изгубих. Жълтици имах. Конник ме срещна, даде ми коня, а взе златото. Коня пък дадох за стара крава. Кравата смених за лудо свинче. Свинчето дадох за бяла гъска, а вместо нея камък получих. После послушах малки играчи, камъка хвърлих сред дълбок извор и той цамбурна. От сърце смях се. Запах безгрижно и дойдох тука. Песен ти нося.

– Жив да си, сине! – майката рече. – Ти си ми мойта най-скъпа радост! Кой песни пее, всякой го мами. Но сявга той си богат остава, че златна радост грей му в сърцето! Пей си ма воля, мой весел Пейчо!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3358>]